

Erguvan Saati

— İbrahim Kilik · 26 Ekim 2009

Ne mazi unutulur ne tam bilinir ati.
Bilinmezler içinde tak erguvan saati.
İşte o gündən beri yadımdadır bir peri.
Mazi ati derbeder yok sevenin takati.

Ne olduysa ansızın,
Yürek başımda sızın.
Gamı çok dermansızın.
Bilinmez sırrı nazın.

Erguvan saatinin efsunlu hikâyesi.
Yüreğe düşen korun suya vuran sa'yesi.
Dilde duadır adı, kırık gönlün kanadı.
Aşkın renk armonisi erguvan efsanesi.

Erguvan saatinin çaldığı demden beri.
Yaz mevsimi dondurur yakar teni zemheri.
Güller lâleler yorgun yasta bütün zambaklar.
Elmaktan pırlantadan aşk atının eyeri.

Öyle bir hâldeyim ki hâlîm tasvire sığmaz.
Belki aşk ehli anlar başkaları anlamaz.

Bir gümüş iskelede yalnızlığım demirli.
Erguvan rengi sular aşk tuzağı, zehirli.
Atlas yelkenlilerle sefer var Kafdağı'na.
Sevda suları coşkun aşk ise candan mihrli.

Zamana düğüm attık Harut Marut'a esir.
Öyle bir yokuştayız kesir içinde kesir.
Her çağda solmaz yeni sanılmasın aşk eskir.
Hüznün suları derin, sevinç yürekte kısır.

Dönülmeyen yolların sırlı yolcusu âşık.
İçinden çıkılmayan aşk yumağı dolaşık.

Kafdağı'ndan selam var aklım hayli karışık.
Aşk çözümez muamma bilmem geçti kaç asır.

Sevda yürekte sızı yâr sızının has kızı.
Erguvan saatlerin bilinmez kışı yazı.

Atlas yelkenlilerin halatı ibrişimden.
Yakan yıkan dilberin gözü kor teni simden.

Yangın yeri şu gönlüm is çıkar nefesimden.
Göze sürme çeker yâr yürekteki isimden.

Ben kılıç artığıyım aşk adlı şehsuvarın.
Öte yanı ateştir tosladığım duvarın.
Dünü berhava ettim bugünden belli yarın.
Yârin ezel tutsağı rakibiyim ağyvarın.

Bilmem nasıl alırım başımı bu elemden.
Gün geçtikçe çođalır, hiç eksilmez çilemden.
Erguvan saatinin zembeređi kurulu.
Yârin haberi olmaz aşk adlı gailemden.

Yađmur yüklü bulutlar geçip gitse üstümden.
Yine de ümidimi kesemem rahmetinden.
Ben bu dikenli yolu bir başıma geçemem.
Ey her şeyin hâkimi medet bin bir isminden.
Ankara,26.10.2009 İ.K